Nr	Partij	PS lid	Commissie	P&C Product	Pagina/hoofdstuk	Programma	Vraag	Antwoord	GS lid	
	VVD	Arthur Kocken	BEM	Zomernota	p.9, 2.1.2 Beeld per programma (onder 8, Economie)		Gezien eerdere verzoeken is de VVD blij dat het college de economische ontwikkelingen monitort. Maar welke opties ziet het college voor zichzelf om te handelen en met provinciaal beleid de Utrechtse economie vooruit te helpen? Waar moet in het voorgenomen beleid worden versneld, waar moet wellicht worden vertraagd? Wat moet extra worden gedaan en wat moet vooral niet meer worden gedaan?	Het doel waarmee de monitoring van economie (en van kennis over de economie) ingezet wordt binnen de provincie heeft twee functies: 1. **signalerend / agenderend** onderzoek. Aan de hand van een groot aantal basis)indicatoren worden signalen verzameld die kunnen wijzen op acute problemen, of structurele veranderingen in regionale economie en ondernemerschap. Ook toekomstverkenningen worden tot agenderend onderzoek gerekend. Die signalen kunnen aanleiding geven tot korte termijnacties of verder onderzoek voor nieuw beleid of bijstelling van bestaand beleid. Bij signalerend onderzoek is bij uitstek een nauwe samenwerking nodig tussen onderzoek en beleid: is een provincie bereid en in staat iets te doen met onderzoeksuitkomsten. Hierin schuilt 1. de politieke afweging 2. de afstemming met andere bestuurslagen (bv voor kortetermijnacties in coronatijd hadden rijk en gemeenten meer instrumenten) en regionaal-economische partners (ROM, EBU) 3. de balans tussen korte termijnacties en lange termijnprogramma's. 2. **monitoring** van de voortgang van beleid. Ieder beleid(sinstrument) hoort een monitoringssystematiek te hebben met prestatie-, effect- en outcome-indicatoren. De grote lijnen van beleid worden nu gemonitord via de begrotingsindicatoren. Naast monitoring kennen we nog twee soorten onderzoek: - beleidsvoorbereidend onderzoek (haalbaarheidsonderzoek, mkba's, inventarisaties best practices etc) - beleidsevaluatieonderzoek, dit kan ex durante en ex post plaatsvinden. Centraal staat de vraag of de beleidsinterventies hebben geleid tot het gewenste maatschappelijke effect. Dit betekent dat in het beleidsontwerpend onderzoek al aandacht moet zijn besteed aan de beleidstheorie / de verwachte effecten (causaliteit). Zeker bij economisch beleid geldt dat er tal van (conjuncturele en structurele) factoren zijn die het gewenst maatschappelijk effect kunnen beïnvloeden. Het kan daarom bij uitstek bij economisch beleid zinvol zijn om ex durante beleidsevaluaties uit te voeren. Monitoring van ontwikkelingen zou kunnen leiden tot beleidsinterventies, bijgaand een drietal voorbeelden: - We zien een structurele arbeidsmarktkrapte over de volle breedte waardoor bedrijven niet kunnen groeien of op volle sterkte kunnen draaien (onderpresteren) >> versnellen, versterken en verbreden inzet UTA - We zien grote maatschappelijke opgaven die voor oplossingen grotendeels afhankelijk zijn van de kennis en expertise van onze kennisinstellingen en de producten en diensten van innovatieve bedrijven. >> intensiveren van onze inzet op regionale innovatie ecosystemen voor een gezonde economische groei via de ROM - We zien negatieve economisch effecten van ons restrictief ruimtelijk beleid >> Intensiveren van inzet OMU op herstructurering en verduurzaming van bestaande bedrijventerreinen en verkenning naar vraag/aanbod en vormen voor toekomstige werklocaties		